

ת"פ 57423/11/15 - מדינת ישראל נגד יוסרי אבו קביטה (עציר) - בעצמו, מצלח עג'וה - לא בעניינו

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 57423-11-15 מדינת ישראל נ' אבו קביטה (עציר) ואח'
לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה
המאשימה
מדינת ישראל
ע"י בא-כוחה עו"ד קובי הרוש

נגד
הנאשמים
1. יוסרי אבו קביטה (עציר) - בעצמו
ע"י בא-כוחו עו"ד שי פלד
2. מצלח עג'וה - לא בעניינו

נוכחת:

מתורגמנית ביהמ"ש לשפה הערבית - גב' ענאן סכסך

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

(בעניינו של הנאשם 1)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של הסעת שב"ח, נהיגה פוחזת של רכב, כניסה לישראל שלא כחוק, נהיגה ללא רישיון נהיגה והפרעת שוטר במילוי תפקידו.

על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 20.11.15 בסמוך לשעה 19:30, על כביש 80, הסיע הנאשם ברכב מסוג מאזדה אשר הורד מהכביש בשנת 2013 את נאשם 2, תושב הרשות הפלסטינית, אשר שהה בתחומי מדינת ישראל וזאת מבלי שהיו לו אישורי כניסה או שהייה כדין.

במעמד זה כשהבחין הנאשם במחסום משטרי שנפרס על פני כביש 80, החל הנאשם 1 לנ"ג דרך שיש בה לסכן חיי אדם או לגרום להם לפגיעה בכך שעבר את השוטרים בנסיעה מהירה. כעבור מספר מטרים ירד הנאשם מהכביש אל השטח תוך שהוא ממשיך לנהוג בפראות וכאשר בכל העת דולקת אחרייו ניידת משטרה אשר כורזת לו לעצור. לאחר מספר דקות נעצר הרכב. מיד לאחר מכן פרקו הנאשמים והחלו לברוח מהמקום לעבר השטח ונעצרו רק לאחר מרדף

עמוד 1

רגלי.

במסגרת הסדר הטיעון בו הודה הנאשם לא הגיעו הצדדים להסכמה לעניין העונש ומשכך אלו טענו ביחס לכך באופן פתוח.

טיעוני הצדדים

בא-כוח המאשימה בטיעוניו בכתב הפנה לחומרת המעשים בהם הודה הנאשם. בהתאם לתיקון 113, הפנה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו. אשר למתחם הענישה ההולם בנסיבותיו של תיק זה - עתר למתחם הנע בין 12 חודשי מאסר בפועל ועד 30 חודשים. נוכח דבריו עתר להטלת עונש מאסר שלא יפחת מהרף התחתון של המתחם, הטלת מאסר מותנה, פסילת רישיון בפועל ופסילה על תנאי וכן הטלת קנס כספי.

מנגד בא-כוח הנאשם הפנה לכך שעסקין בנאשם צעיר כבן 20 אשר זוהי הסתבכותו הראשונה עם החוק. הלה ציין כי הנאשם ביצע את מעשיו לאחר שאדם בשם עיסא אשר מבוגר ממנו בשנים רבות ביקש ממנו שיסייע לו להעביר את נאשם 2 לתחומי הארץ. מעבר לכך ציין כי האירוע אירע סמוך לקו התפר במקום שבו לא נכחו כלי רכב נוספים מלבד הניידת ורכבו של הנאשם. בהמשך הנסיעה הייתה בשטח ולא בצירי תנועה. עוד ציין כי הנאשם ברגע שהבחין בניידת באופן אינסטינקטיבי ומתוך פחד ברח מהשוטרים וירד מהכביש לשטח. נוכח האימה שאחזה בו המשיך רגלית עד אשר נעצר.

בא-כוח הנאשם הוסיף וציין כי הנאשם אמנם אינו מורשה נהיגה בישראל אך הינו בעל רישיון נהיגה פלסטיני. הלה ציין כי המעשה לא בוצע עבור כסף ומשכך אין המדובר במסיע בשכר. זה סבור כי ראוי שמתחם הענישה ההולם בנסיבות תיק זה ינוע בין מספר חודשי מאסר ועד שנת מאסר. נוכח גילו והעדר עבר פלילי עתר להטלת עונש בתחתית למתחם זה. הנאשם ביקש להוסיף על דבריו והביע חרטה על מעשיו. ציין כי הוא בן 20, רווק, הבן הבכור במשפחתו, סיים 12 שנות לימוד וכן ציין כי אין לו כסף להמשיך במסגרת לימודית.

דין והכרעה:

על פי האמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב **"בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה"**.

בכניסתו לישראל שלא כדין, פגע הנאשם בזכותה של המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה ובזכותה להסדיר את מדיניות שוק העבודה באמצעות מתן היתרי שהייה. כך גם, יש בעבירות אלו משום הכבדה על רשויות אכיפת החוק וכוחות הביטחון, הנדרשים להשקיע משאבים לא מבוטלים על מנת לטפל בתופעה, גם אם מדובר בשב"חים שנכנסים לצרכי פרנסה. אין גם להתעלם מהעובדה כי בעבירת הכניסה לישראל שלא כחוק, טמון סיכון פוטנציאלי לביטחון אזרחי ותושבי מדינת ישראל.

יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט ס' ג'ובראן בעניין אלהרוש:

"מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני פוגעת בביטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו ששוהים בה לא כדין... אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה".

יחד עם זאת, בעניין אלהרוש צוין כי מקום בו מדובר בנאשמים אשר נכנסו שלא כחוק לתחומי מדינת ישראל אך ממניעים כלכליים ולצרכי פרנסה, הרי שמידת הפגיעה שלהם באינטרס המוגן של ביטחון המדינה הינה פחותה.

בעניינו, אין המדובר בכניסה בלבד, שכן נלוו לה עבירות נוספות כאשר ביחס לערך המוגן של חציית הגבול עסקינן בעבירה של הסעת תושב זר. בהקשר לכך, לא בכדי בחר המחוקק להחמיר עם המסיעים, המעסיקים והמלינים של השוהים הבלתי חוקיים, עת קבע עונש כפול בצד עבירות אלו מאשר העונש הקבוע לצד עבירת הכניסה והשהייה הבלתי חוקית. בדומה, בשורה ארוכה של פסקי דין גם בתי המשפט הביעו דעתם לפיה יש לנקוט בגישה מחמירה יותר כלפי מסיעים, מלינים ומעסיקים מאשר כלפי השוהים עצמם, וזאת בשל כך שאלו נמצאים בבחינת **"חוטאים ומחטיאים"**, וראה בעניין זה רע"פ 3173/09 **מוחמד פראג'ין נגד מדינת ישראל**, (פורסם בנבו) (05.05.2009), שם קבע כב' השופט א' רובינשטיין:

"בהקשר הקרוב של המסיעים, המלינים והמעסיקים את השוהים הבלתי חוקיים, שחטאתם אמנם עולה משל הללו [משל השוהים הבלתי חוקיים - ד.ב.ט], שכן - כאמור - חוטאים הם ומחטיאים את הרבים, ומכאן גישת המחוקק שהחמירה עמהם, וכך גם בתי המשפט, דן בית משפט זה ברע"פ 5198/01 ח'טיב נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(1) 769. מפי השופט טירקל נדונה שם רמת הענישה הראויה, והוכרע כי דחק העתים והמציאות הבטחונית הקשה (ב-2001) מצדיקה לגזור על הללו עונשי מאסר... אוסיף את קולי לגישה המחמירה כלפי מסיעים, מלינים ומעסיקים, שהם על פי רוב ישראלים העוברים על החוק לשם בצע כסף, ולא למען פת לחם".

הנאשם מבצע את המיוחס לו בשעה שהמצב הבטחוני במדינת ישראל רעוע. עבירות הכניסה וההסעה יש לבחון גם על רקע המצב הבטחוני השורר באותה עת, וכנגזרת מכך סבורני כי יש מקום להחמיר עם מי אשר חוטאים בעבירות אלו בעת הנוכחית. ביחס לכך ר' בין היתר נימוקיו של בית המשפט בת"פ 44226-11-13, ת"פ 3939-12-13, ת"פ 65591-11-13 ות"פ 7206-12-13, לרבות הפסיקה המצוטטת שם. כל הנימוקים באותם פסקי-דין שפורטו לעיל יפים גם לנאשם שבפניי בהבחנה המתבקשת.

מעבר לעבירות של כניסה והסעה חטא הנאשם אף בעבירה של נהיגה פוחזת ברכב. בעצם ביצוען של עבירות התעבורה ונהיגה פוחזת ברכב פגע הנאשם בערכים מוגנים של ביטחון הנוהגים בכביש והולכי הרגל. לא אחת חזרו בתי המשפט והדגישו את חשיבות המלחמה בקטל בדרכים על מנת להגן על חייהם של נהגים והולכי רגל בכבישי הארץ ועל זכויות כלל הציבור לנ ג דרכים בטוחות. נקבע כי על בית המשפט להעלות תרומתו למאבק בתאונות הדרכים, וזאת באמצעות השתתפות ענישה מחמירה על עברייני התעבורה.

בעפ"ג 11059-04-15 אישר בית המשפט המחוזי עונש של 20 חודשים מאסר בפועל לצעיר בן 19 ללא הרשעות קודמות (הגם שביטל את עונש הקנס) שהורשע בעבירות של נהיגה פוחזת והפרעה לשוט.

בפסק הדין **ע"פ 3802/10 אלון נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), נגזרו על נאשם שהורשע בעבירות של נהיגה בפזיזות, מסירת ידיעות כוזבות ושיבוש מהלכי משפט, 30 חודשי מאסר בפועל בצירוף עונשים נלווים. נסיבות ביצוע העבירות שם לא כללו פגיעה ברכוש או באדם.

בפסק הדין **ע"פ 5691/09 ג'ברין נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), הושת עונש מאסר בן 24 חודשים על שוהה בלתי חוקי בגין עבירות דומות, שכללו גם פגיעה בניידת משטרה.

בפסק הדין **רע"פ 10476/09 סביח נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), אישר בית המשפט העליון עונש בן שנתיים מאסר בפועל, על נאשם שהורשע בעבירות דומות, גם שם תוך כדי ניסיון להימלט מן הדין.

בית המשפט העליון מצא לציין:

"המבקש הורשע בשרשרת עבירות חמורות, שיצרו סכנה לציבור. צודק בית המשפט המחוזי בהזכירו את הכלל "עבירה גוררת עבירה" ביחס להתנהגותו של המבקש. התנהגות זו תחילתה בנהיגה ללא רישיון בלב העיר, אמצעה בהתעלמות מקריאות שוטר לעצור וסופה בחציית צומת באור אדום ובניגוד לכיוון התנועה ובביצוע פניית פרסה תוך עקיפת כלי רכב. בדרך נהיגה זו גרם המבקש לכלי רכב לסטות ממסלולם".

עוד ר' **ע"פ 8703/08 חליל נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), בו אושר עונש מאסר בפועל בן 18 חודשים בגין עבירות דומות, ת"פ 34708-07-10, בו נדון נאשם בגין עבירות דומות, בנסיבות קלות יותר, לעונש מאסר בן 18 חודשים בפועל, וכן ת"פ 12770-06-09 **מדינת ישראל נ' אשרף**.

בע"פ 5691/09 **מוחמד גבארין נ' מדינת ישראל** (11.10.09) - אושרר עונש מאסר למשך 24 חודשים של שוהה בלתי חוקי בגין עבירות של נהיגה בפזיזות, שהייה שלא כדין, הפרעה לשוטר, נהיגה ללא רישיון וכן נהיגה ללא רישיון רכב וביטוח תקפים; נסיבות העבירה כוללות גם ניגוח בניידת משטרה.

בע"פ 10476/09 **יוסף סביח נ' מדינת ישראל**, נגזר עונשו של הנאשם שהורשע בעבירה של נהיגה בפזיזות, הפרעה לשוטר, נהיגה בקלות ראש, 24 חודשי מאסר בפועל, כאשר במסגרת הערעור בהסכמה הועמד העונש על 18 חודשי מאסר בפועל. בתיק זה דובר על נאשם צעיר ללא עבר פלילי.

בע"פ 8703/08 **חליל נ' מדינת ישראל** אישר בהמ"ש העליון עונש מאסר בן 18 חודשים בגין ביצוען של עבירות של נהיגה בפזיזות ורשלנות, הכשלת שוטר, ונהיגה ללא רישיון.

בעפ"ג (מחוזי מרכז) 42224-05-14 **סאלח סרסור נגד מדינת ישראל**, (פורסם בנבו) (03.08.2015), דובר בנאשם, בן 75, אשר הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של הסעת שוהה בלתי חוקי הסתייעות ברכב לביצוע עוון, בכך שהסיע שוהה בלתי חוקי אחד. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם במקרה הנדון נע בין 3 חודשי מאסר בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל. לבסוף, בית משפט השלום גזר על הנאשם 8 חודשי מאסר והפעיל שני מאסרים מותנים, חלק בחופף, כך שעל הנאשם נגזר לרצות מאסר בפועל למשך שנה, לצד ענישה נלווית. בית המשפט המחוזי שדן בערעור שהגיש הנאשם לא התערב במתחם הענישה שנקבע, אך בשל נסיבותיו החריגות של הנאשם (גילו, מצב הבריאותי של הנאשם ושל רעייתו, חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה ומעת הטלת עונשי המאסר המותנים, התקופה בה שהה הנאשם במעצר, ובשים לב לענישה הכלכלית הכבדה שהושתה) החליט לבטל את עונש המאסר ולהאריך את המאסרים המותנים.

בעפ"ג (מחוזי מרכז) 1671-09-13 **סאלח נגד מדינת ישראל**, (טרם פורסם) (01.12.2013), דובר בנאשם אשר הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של קשירת קשר לביצוע עוון, ניסיון הסעת שוהים בלתי חוקיים והסעת נוסעים בשכר, בכך שהסיע ארבעה שוהים בלתי חוקיים. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע במקרה הנדון בין מספר חודשי מאסר לבין 18 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. בערעור שהגיש הנאשם, קבע בית המשפט המחוזי כי מתחם העונש אשר נקבע על ידי בית משפט השלום בדין יסודי. יחד עם זאת, בשים לב לעובדה שבית משפט השלום חרג מעונש המאסר לו עתרה המאשימה, החליט בית המשפט המחוזי הקל בעונש שנגזר על הנאשם, והעמידו על שנת מאסר אחת בפועל, לצד ענישה נלווית.

עוד בעניין זה ר' עפ"ג (מחוזי מרכז) 40405-10-10 **מוסטפא עזאם נגד מדינת ישראל**, (פורסם בנבו) (13.10.2010); עפ"ג (מחוזי מרכז) 25836-06-11 **חיירי מסארוה בן סאלח נגד מדינת ישראל**, (פורסם בנבו) (11.09.2011); עפ"ג (מחוזי מרכז) 965-02-10 עיאדה נגד מדינת ישראל, (פורסם בנבו) (26.04.2009);

בתיק זה כל אחת מן העבירות בהן הורשע הנאשם נמצאת במדרג הבינוני. ככל שהדבר נוגע לעבירת ההסעה והכניסה, הרי שלחומרא יש כאמור לקחת בחשבון את המצב הבטחוני השורר במדינה. כך גם יש לקחת בחשבון את נסיבות הסעתו של השוהה הבלתי-חוקי, אשר כפי הנלמד מטיעוני בא-כוח הנאשם נעשתה כטובה עבור אדם אחר, ומכאן מלמדת כי היכרותו של הנאשם עם האחר נמוכה (וזאת במאובחן ממקרה בו מדובר בבני משפחה אשר מטרת כניסתם ברורה ונהירה לכולם). מנגד ולקולא, המדובר בהסעה בסמיכות לקו התפר. המדובר בהסעה שלא בנסיבות מחמירות, היינו הסעה של נוסע אחד בלבד. אין המדובר בהסעה ברכב שיוחד לכך או שנעשו בו שינויים על מנת להקשות על גילוי הנוסעים. לא נטען שהנאשם קיבל כסף עבור הסעה זו או שהסעה זו הינה חלק מ"קו הסעות" קבוע. הנאשם בעצמו שוהה בלתי חוקי, ובכך יש לאבחן את עניינו מאזרחים ישראלים שעוסקים בהסעות תוך ניצול מצוקתם הכלכלית של הנכנסים, בגביית כספים אגב הכנסתם מעבר לגדר.

אשר לעבירה של נהיגה פוזת ברכב, הרי שעסקין בנהיגה ברכב שהורד מהכביש לפני כשלוש שנים, ומכאן יש להניח שאינו עומד בדרישות הבטיחות הנדרשות, על הנגזרות של נהיגה ברכב שכזה. המדובר בנהיגה ללא רשיון נהיגה וללא ביטוח, המדובר בנהיגה שתחילתה בכביש והמשכה בשטח, כשבכל העת דולקת אחריו נידת משטרה אשר כורזת לו לעצור. הנאשם לא חדל ממעשיו, וגם לאחר שהרכב נעצר בורח ונתפס רק לאחר מרדף רגלי. מנגד, תילקח בחשבון

העובדה כי על-פי הטענה (שלא נסתרה) הנאשם הוכשר בנהיגה בשטחי הרשות, המדובר באזור שאינו מצוי בעיבורה של עיר, הנהיגה הפוחזת לא נעשתה בשעה שנמצאים בסביבת הנאשם הולכי רגל או כלי רכב רבים אחרים. לא נגרם נזק ברכוש או בנפש.

מכל המקובץ לעיל, הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בגין מכלול מעשיו של הנאשם נע בין 13 ל-30 חודשי מאסר בפועל.

אשר לגזירת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם שקבעתי לעיל, ולקולא, יש ליתן הדעת להודאתו של הנאשם אשר יש בה כדי לחסוך בזמן שיפוטי יקר. יש בהודאה זו משום נטילת אחריות מצדו של הנאשם. עוד יש לקחת בחשבון כי עסקינן בנאשם צעיר כבן 20 אשר נמנה עם אוכלוסיית "הבגירים הצעירים", על כל המשתמע מכך, וכי זוהי הסתבכותו הראשונה של הנאשם עם החוק. עוד יש ליתן הדעת כי מעצרו ומאסרו של שב"ח קשה אף יותר מדרך הכלל, וזאת נוכח העדר סביבה תומכת וביקורים. יש בכל אלה כדי למקם את ענשו של הנאשם בתחתיתו של המתחם אותו קבעתי.

סוף דבר

לאור המפורט לעיל, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 13 חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו, 20.11.15;
- ב. ארבעה חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות לפי חוק הכניסה לישראל או עבירות שעניינן הפרעה לשוטט או נהיגה ללא רשיון נהיגה;
- ג. שמונה חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות של נהיגה פוחזת ברכב;
- ד. שישה חודשים פסילה בפועל מלהחזיק או מלהוציא רשיון נהיגה. פסילה זו תחל מיום שחרורו;
- ה. ארבעה חודשים פסילה על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות של נהיגה בזמן פסילה או נהיגה ללא רשיון נהיגה;
- ו. 5,000 ₪ התחייבות למשך שנתיים שלא יעבור על העבירות בהן הורשע. לא תיחתם ההתחייבות תוך עשרה ימים מהיום יהיה על הנאשם לרצות 20 ימי מאסר במצטבר לכל עונש אחר על מנת לכפות אותו לעשות כן.

הרכב מסוג "מזדה", מ"ר 9871609 - יושב לבעליו, וזאת תוך שימת לב היחידה החוקרת כי מדובר ברכב שהורד מהכביש, ועל-כן אין להתיר את נסיעתו על הכביש אלא את גרירתו, וזאת בהתאם לנהלים. ככל שהרכב לא יידרש במשך שלושה חודשים מהיום יש להשמידו.

הפלאפונים שנתפסו גם כן כמוצג יושבו לבעליהם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן והודע היום, ח' בשבט התשע"ו, 18/1/2016, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט